

Преамбула

Цей Кодекс відповідно до Конституції України визначає гарантії права громадян на участь у виборах, регулює підготовку та проведення виборів Президента України, народних депутатів України, депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, районних, сільських, селищних, міських, районних у містах рад, сільських, селищних, міських голів.

1. Преамбула законодавчого акта призначена для викладу цілей і мотивів прийняття відповідного акта, окреслює його загальний предмет регулювання. Саме останню функцію виконує Преамбула коментованого Кодексу, яка обмежує предмет цього законодавчого акта регулюванням виборчих прав громадян та їх гарантії, а також порядком (процедурами) підготовки і проведення виборів в Україні. Преамбула містить перелік виборів, які регулює цей Кодекс; цей перелік охоплює як загальнодержавні вибори — вибори Президента України, народних депутатів України, — так і місцеві — вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутатів місцевих рад (обласних, районних, сільських, селищних, міських, районних у містах), а також вибори сільських, селищних, міських голів (щодо типів і видів виборів див. коментар до статті 3 цього Кодексу).

2. Визначений Преамбулою предмет регулювання коментованого Кодексу не охоплює правовідносин, які, хоча й пов'язані з виборами, однак не стосуються безпосередньо виборчих процесів відповідних виборів. Це питання статусу і порядку діяльності Центральної виборчої комісії як постійно діючого органу, а також функціонування Державного реєстру виборців. Тим самим окреслено обсяг кодифікації, здійсненого цим Кодексом, до якого не увійшли закони «Про Центральну виборчу комісію» та «Про Державний реєстр виборців». Останні два закони, без сумніву, належать до системи виборчого законодавства (див. коментар до статті 2 цього Кодексу), однак стосуються правовідносин, які виходять поза часові межі виборчого процесу.

Ситуація, що склалася внаслідок такого підходу законодавця до кодифікації виборчого законодавства, може породжувати проблеми, пов'язані зі співвідношенням положень коментованого Кодексу, з одного боку, та двох законів, які залишилися поза обсягом кодифіка-

ції, — з іншого. Неповне взаємне узгодження приписів цих актів може призводити до колізій, спосіб вирішення яких є неоднозначним (з огляду на відоме співвідношення загальних і спеціальних норм) і може мати наслідком порушення принципу юридичної визначеності та проблеми правозастосування.

3. Відмова законодавця віднести до предмета регулювання коментованого Кодексу правовідносини, що виходять поза межі виборчого процесу, має також наслідком прогалину в частині регулювання діяльності в позавиборчий період територіальних виборчих комісій — постійно діючих органів виборчої адміністрації, які виконують низку важливих функцій, пов'язаних з виборами, поза часовими межами виборчого процесу. Внаслідок цього зазначені питання системно не врегульовані жодним законодавчим актом.